

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Acțiuni pentru copii, elevi, studenți și tineri organizate în parohia noastră

Adresăm elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a se înscrie la **CURSUL GRATUIT DE CÂNTĂRII LITURGICE ORTODOXE - ediția a VII-a** - pe care îl vom reorganiza, în vederea constituirii unui grup coral care să intoneze duminica dimineața cântările din timpul slujbei Utreniei sau din cadrul Sfintei Liturghii atunci când membrii Corului Parohial sunt plecați în turnee.
SEDINTELE SE DESFAȘOARĂ DUMINICA, LA ORA 15.00.

De asemenea, adresăm tuturor copiilor, elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a se înscrie în **CLUBUL DE ȘAH** pe care îl vom organiza la parohie.

DETALII și ÎNSCRIERI pentru toate aceste activități la tel. 0741 706 602 (Orange) sau 0761 621 994 (Cosmote)

Biblioteca Parohială

*Delectează-te cu o carte nouă!
Citește și informează-te!*

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:
Duminică, între orele 11.00-12.00
La Căsuța Filantropică
Persoane de contact:

***Alexandra Popa**
tel. 0720 606 820, petite_sourire@yahoo.com

***Irina Dănilă**
tel. 0742 344 024,
iris_pretty_girl2006@yahoo.com

S-au reluat lucrările de consolidare la biserica noastră

Luni, 27 aprilie a.c., au fost reluate lucrările de consolidare și restaurare a bisericii noastre, desfășurate de echipa de constructori a S.C. SIMCREST S.R.L. - Bacău, condusă de Preot Inginer Ovidiu Manolache.

În această săptămână, conform celor declarate de domnul Gheorghe Irodiu, Șeful de lucrări la acest punct de lucru, s-au continuat lucrările la partea de sud și nord a pronaosului, s-a confecționat armătura pentru centura perimetrală etc.

PUTEȚI SPRIJINI BUNUL MERS AL LUCRĂRILOR PRIN:

- contribuții financiare și alte forme pe care le considerați de cuviință
- implicare în susținerea meselor zilnice pentru constructori. **PROGRAMĂRI LA OFICIUL PAROHIAL, tel. 0232 211 273 sau direct la PANGARUL BISERICII**

Detalii și informații puteți obține oricând, contactându-ne la binecunoscutele date, pe care le găsiți și în colțul din stânga sus al acestei pagini.

Mulțumim călduros enoriașilor și colaboratorilor care deja au răspuns apelului nostru, implicându-se încă de la început cu mult devotament în responsabilitățile pe care aceste ample lucrări ni le ridică tuturor.

Bluze și elemente de vestimentație tricotate manual, împletituri etc. Modele și culori pentru toate gusturile la prețuri minime.

Persoană de contact:
Natalia Țurlea,
tel. 0232 315 912

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica samarinencei

Evanghelia duminicii - (Ioan IV, 5-42)

5. Deci a venit la o cetate a Samariei, numită Sihar, aproape de locul pe care Iacov I-a dat lui Iosif, fiul său;
6. Și era acolo fântâna lui Iacov. Iar Iisus, fiind oste-nit de călătorie, S-a așezat lângă fântână și era ca la al șaselea ceas.
7. Atunci a venit o femeie din Sama-ria să scoată apă. Iisus i-a zis: Dă-Mi să beau.
8. Căci ucenicii Lui se duseseră în cetate, ca să cumpere merinde.
9. Femeia samarineancă I-a zis: Cum Tu, care ești iudeu, ceri să bei de la mine, care sunt femeie samarineancă? Pentru că iudeii nu au amestec cu samarinienii.
10. Iisus a răspuns și i-a zis: Dacă ai fi știut darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: Dă-Mi să beau, tu ai fi cerut de la El, și ți-ar fi dat apă vie.
11. Femeia I-a zis: Doamne, nici găleată nu ai, și fântâna e adâncă, de unde, dar, ai apa cea vie?
12. Nu cumva ești Tu mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat această fântână și el însuși a băut din ea și fiii lui și turmele lui?
13. Iisus a răspuns și i-a zis: Oricine bea din apa aceasta va înseta iarăși;
14. Dar cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta în veac, căci apa pe care i-o voi da Eu se va face în el izvor de apă curgătoare spre viață veșnică.
15. Femeia a zis către El: Doamne, dă-mi această apă ca să nu mai însetez, nici să mai vin aici să scot.
16. Iisus i-a zis: Mergi și cheamă pe bărbatul tău și vino aici.
17. Femeia a răspuns și a zis: N-am bărbat. Iisus I-a zis: Bine ai zis că nu ai bărbat.
18. Căci cinci bărbați ai avut și cel pe care îl ai acum nu-ți este bărbat. Aceasta adevărat ai spus.
19. Femeia I-a zis: Doamne, văd că Tu ești prooroc.
20. Părinții noștri s-au închinat pe acest munte, iar voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să ne închinăm.
21. Și Iisus i-a zis: Femeie, crede-Mă că vine ceasul când nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim nu vă veți închina Tatălui.
22. Voi vă închinați căruia nu știți; noi ne închinăm Căruia știm, pentru că mântuirea din iudei este.
23. Dar vine ceasul și acum este, când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, că și Tatăl astfel de închinători își dorește.
24. Duh este Dumnezeu și cei care I se închină trebuie să I se închine în duh și în adevăr.
25. I-a zis femeia: Știm că va veni Mesia care se chemă Hristos; când va veni, Acela ne va vesti nouă toate.
26. Iisus I-a zis: Eu sunt, Cel Ce vorbesc cu tine.
27. Dar atunci au sosit ucenicii Lui. Și se mirau că vorbea cu o femeie. Însă nimeni n-a zis: Ce o întrebi, sau: Ce vorbești cu ea?
28. Iar femeia și-a lăsat găleata și s-a dus în cetate și a zis oamenilor:
29. Veniți și vedeți un om care mi-a spus toate câte am făcut. Nu cumva acesta este Hristosul?
30. Și au ieșit din cetate și veneau către El.
31. Între timp, ucenicii Lui îl rugau, zicând: Învățătorule, mănâncă.

**Joi, 21 mai:
Sfinții Împărați Constantin și mama sa, Elena**

Grafică realizată de Miruna-Ioana Ștefan

32. Iar El le-a zis: Eu am de mâncat o mâncare pe care voi nu o știți.
33. Ziceau deci ucenicii între ei: Nu cumva I-a adus cineva să mănânce?
34. Iisus le-a zis: Măncarea Mea este să fac voia celui ce M-a trimis pe Mine și să săvârșesc lucrul Lui.
35. Nu ziceți voi că mai sunt patru luni și vine secerișul? Iată zic vouă: Ridicați ochii voștri și priviți holdele că sunt albe pentru seceriș.
36. Iar cel ce seceră primește plată și adună roade spre viața veșnică, ca să se bucure împreună și cel ce seamănă și cel ce seceră.
37. Căci în aceasta se adevărește cuvântul: Că unul este semănătorul și altul secerătorul.
38. Eu v-am trimis să secerăți ceea ce voi n-ați muncit; alții au muncit și voi ați intrat în munca lor.
39. Și mulți samarinieni din cetatea aceea au crezut în El, pentru cuvântul femeii care mărturisea: Mi-a spus toate câte am făcut.
40. Deci, după ce au venit la El, samarinienii îl rugau să rămână la ei. Și a rămas acolo două zile.
41. Și cu mult mai mulți au crezut pentru cuvântul Lui.
42. Iar femeii îi ziceau: Credem nu numai pentru cuvântul tău, căci noi înșine am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Hristosul, Mântuitorul lumii.

Samarineanca - între credință și plăcere

Ne aflăm astăzi în duminica a V-a după Paști, deși la o primă vedere ar fi duminica a IV-a după Înviere. Dar Sărbătoarea Sfințelor Paști pune hotar în modul de calculare a duminicilor. Ziua Învierii Domnului din morți, duminica, este ziua cea dintâi a săptămânii. Cu ea se începe număratoarea creștină, care niciodată nu începe de la „zero”, ci de la „unu”, pentru că pune în evidență această primă zi a Învierii. Punctul „zero” a fost cândva, când Dumnezeu a creat lumea. Mântuirea lumii, „re-crearea”, se socotește însă din acest moment al Învierii Domnului. Astfel, va urma număratoarea duminicilor până la Pogorârea Duhului Sfânt - Rusaliile, când o nouă numerotare a duminicilor își va face loc în calendarul nostru creștin ortodox.

Prin evanghelia propusă spre meditație, această duminică ne așează din nou în față chipul femeii, de data aceasta, nu ca mironosiță, ci ca „străină de neam”.

Cercetând Scripturile, găsim de foarte puține ori menționată prezența sau participarea femeilor în legătură cu activitatea Mântuitorului Iisus Hristos, cu Patimile, moartea și Învierea Sa. Aceasta și pentru faptul că, în conformitate cu modul tradițional evreiesc de raportare, în activitatea umană întotdeauna era socotit ca autor bărbatul, în calitatea sa de „cap al familie”. De aceea, găsim în Vechiul Testament, enumerări de genul: „Avraam a născut pe Isaac, Isaac a născut Iacov, Iacov a născut pe Iuda...” (Matei 1, 1-16), deși „a naște” nu aparține bărbaților. E reflectat aici mai degrabă modul specific tradiției vechi evreiești de raportare la bărbat, în calitatea sa de „reper”, persoană de referință pentru întreaga familie.

De aceea, chiar dacă pe parcursul activității Sale, pe lângă ucenici, Mântuitorul a fost asistat și de femei, mai cu seamă în timpul pătimirii Sale, ele sunt menționate oarecum evaziv, cu discreție. Aceasta indică faptul că atât Mântuitorul, cât și ucenicii săi respectau vechile rânduieli evreiești, puternic ancorate pe acest aspect formal. Deși nu încalcă rânduielile, totuși prin modul în care se comportă față de femei, Hristos ne descoperă o calitate deosebită a femeii, aceea de a fi „inimă” în cadrul familiei.

Obişnuim să ne raportăm și astăzi, vorbind de familia creștină, la cuvintele Sfântului Apostol Pavel în *Epistola către Efeseni*, care spune răspicat: *Bărbatul este cap femeii* (Efeseni 5, 23). Este

adevărat, până astăzi, la numele bărbatului se raportează toată familia, iar autoritatea de „cap” nu trebuie pusă la îndoială, dar același apostol arată răspunderea „capului” concluzionând: „mădulele trupului care par a fi mai slabe, sunt mai trebuincioase” (I Cor. 12, 21-22). Altfel spus, capul nu poate face abstracție de inimă. Or, tocmai această calitate a femeii de a fi *inimă a credinței în familie* o surprinde Hristos atunci când Se descoperă ca „uns al lui Dumnezeu” samarinencei, depășind două „praguri” formale insurmontabile: era femeie și era de alt neam, considerat păgân, iar pe deasupra o cunoștea că e păcătoasă!

Afirmația: „Cinci bărbați ai avut...” - e o exprimare dură, dar care atrage atenția asupra ușurinței cu care acea femeie a tratat viața de familie. Și, paradoxal, ea se arăta interesată în a aprofunda credința, dar din păcate, dintr-o perspectivă doar materială, formală. Hristos o sancționează verbal referindu-se la omul cu care trăia: „cel pe care-l ai acum, nu-ți este bărbat”. Într-o formă eufemistică Hristos îi descoperă și cauza care-i generase de-a lungul timpului atâtea crize familiale: *plăcerea*. Nu-l avea de soț, dar trăia cu el, trăiau împreună, dar relația lor era puternic limitată de egoism, poate nici nu-l iubea, dar îl utiliza ca instrument pentru propria ei plăcere, încât trupescul înăbușise spiritul care face vie relația afectivă între soț și soție.

Chiar dacă, sub pretextul deplinei egalități între sexe a fost abolită așa-zisa „subordonare” a femeii, totuși ea nu încetează a fi „piatra de temelie” pe care se clădește familia. Demnitatea, moralitatea, sensibilitatea sufletească, altruismul și credința noastră, toate concentrate în ceea ce ne place să numim cu emfază „concepția noastră de viață” își au rădăcini adânci în ceea ce au sădit în inima noastră, prin imaginea lor concretă și prin viața jertfelnică, mamele și bunicile noastre.

Purtăm în memorie acea pecete care nu se șterge niciodată: chipul persoanei iubite oglindit plinar și angajant în dubla ei ipostază de mamă sau soție. Dar mai presus de cuvintele frumoase și sfaturile luminoase ale celei care ne-a dat viață sau ne înfrumusețează viața, într-o aură cu totul specială vor străluci faptele ei. Dacă de multe ori suntem martori ai unor drame ce-i aruncă pe unii în prăpastia dezumanizării și a egoismului sălbatic, apoi cu siguranță vor da seamă și acelea care, cândva, prin exemplul lor personal ar fi trebuit să-i edifice, dar n-au făcut-o.

Pr. Mihai Mărgineanu

Scurt cuvânt despre viețuirea după Dumnezeu

— Sfântul Ioan Gură de Aur —

Citirea oricărei cărți din Scriptura cea de Dumnezeu insuflată este pentru cei cu luare-aminte cunoaștere a drepte credințe; dar Scriptura Sfântă a Evangheliilor este covârșirea celor mai înalte învățături, căci cuvintele din Evanghelii sunt poruncile prea înaltului Împărat. De aceea și înfricoșătoare pedeapsă amenință pe cei ce nu păzesc cu deosebită grijă cele spuse de El. Dacă cel care calcă legile căpeteniilor de pe pământ suferă o pedeapsă de care nu poate scăpa, apoi cu mult mai mult va fi supus la chinuri de nesuportat cel care calcă poruncile Stăpânului ceresc.

Strâmtă este ușa și îngustă calea care duce la viață; și puțini sunt cei ce o află (Matei 7,14). Și iarăși: *Largă este ușa și lată este calea care duce la pierzare; și mulți sunt cei ce intră prin ea* (Matei 7, 13).

Adesea ascult aceste cuvinte și mă minunez de adevărul spuselor lor, când văd cât de stăruitori sunt oamenii pentru cele deșarte. Toți merg pe calea cea largă, toți se dau în vânt după lucrurile din lumea aceasta, și nicicând nu se gândesc la cele viitoare; toți se zoresc neconținut să guste din plăcerile trupesti, și lasă sufletele să se topească de foame; primesc în fiecare zi nenumărate răni și nicicând nu simt relele în care trăiesc. Când le e bolnav trupul, se duc la cei care-i pot vindeca, îi cheamă acasă, le plătesc cât pot mai mult, arată multă răbdare, îndură un tratament dureros ca să li se facă trupul sănătos; dar când le e bolnav sufletul, îl lasă în paragină cu totul și nu se străduiesc să-i redea sănătatea care merită să fie iubită întru totul; și doar știu bine că trupul este muritor și trecător și se aseamănă cu florile de primăvară; ca și ele, trupul se veștejește, se stinge și se dă stricăciunii. Știu la fel de bine apoi că sufletul este cinstit cu nemurirea, că e făcut după chipul lui Dumnezeu și i s-a încredințat cărna trupului. Ceea ce este vizitiul pentru căruță, căpitanul

pentru o corabie, muzicantul pentru un instrument muzical, aceea a legiuit Plăsmuitorul să fie sufletul pentru acest vas pământesc. Sufletul are frâiele, el întoarce cărna, el lovește coardele; iar când face asta bine, scoate cântarea aceea plină de armonie a virtuții, dar când slăbește coardele sau le strunește mai mult decât trebuie, vatămă și arta, și armonia. Mulți oameni privesc așadar cu nepăsare sufletul și nu-l învrednicesc nici de cea mai mică purtare de grijă, ci tot timpul vieții lor și-l cheltuiesc în griji trupesti.

Pentru că mulți suntem nedesăvârșiți, aplecați mai mult spre cele lumești și încântați de gânduri iubitoare de plăceri lumești, și nu ne facem cererile cum trebuie, de aceea Stăpânul cel obștesc ne-a învățat cum să ne rugăm, zicând: *Când vă rugați, nu grăiți multe ca păgânii, că lor li se pare că în multa lor vorbărie vor fi auziți* (Matei 6, 7). A numit vorbărie multă flecăreala care are multe cuvinte, dar e lipsită de orice folos. Domnul, oprind multa vorbărie ne dă a înțelege că nu trebuie să cerem în rugăciunile noastre cele trecătoare și pieritoare; să nu cerem frumusețea trupului, care se veștejește devreme, se macină de boală și se nimicește de moarte. Să nu cerem apoi bogăție de bani, care asemenea apelor râurilor se mută și-și schimbă vadul (...)

Slujba Sfântului Maslu în perioada Penticostarului

Ca și în ceilalți ani, *până la sărbătoarea Pogorârii Duhului Sfânt*, în locul **Tainei Sfântului Maslu**, în fiecare **vineri seara**, începând cu **ora 19.00**, vom oficia **Slujba Agheasmei și Acatistul Sfintei Învieri** cu citirea tuturor pomelnicele care se poartă la biserica noastră.

Avem în vedere faptul că în această perioadă liturgică a anului bisericesc, numită *Perioada Penticostarului*, suntem chemați a intensifica trăirea religioasă și mulțumirea noastră către Dumnezeu pentru speranța și bucuria care ne-au răsărit în suflete prin Învierea Domnului.